УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 19. JERSEY CITY and NEW YORK, СЕРЕДА, 29-го СІЧНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, WEDNESDAY, JANUARY 29, 1969 No. 19. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 28 січня 1969

В АМЕРИЦІ

РИМО КАТОЛИЦЬКЕ, ПРОТЕСТАНСЬКЕ та православне духовенство в Ню Йорку торжественно відзначило 20-річчя з дня інтронізації константинопольського Патріярха Атенаґораса І. Це відзначення відбулося в Грецькій Православній Катедрі під проводом Примаса для Північної і Південної Америки Архиєпископа Яковоса. Крім нього були присутні коло 1000 священиків, дипломатів та вірних в катедрі св. Тройці при 319 Східній 74-ій вулиці. Був римо - католицький Архиєпископ Ню Йорку Теренс Кук. Головну промову виголосив головний секретар Крайової Ради Церков о. д-р Р. Г. Едвін Есті, який хвалив екуменічний рух і Патріярха Атенаґораса як того, який змагає до об'єднання християнських Церков.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ приготовляється до того, щоб внести в Сенаті свою власну програму. Це має він зробити в найближчих тижнях та внести свої власні законопроєкти в справі податків, щоб ними збільшити продукцію, в справі мешкань і в справі затруднення вбогих, в справі реформи обов'язкової військової служби та в справі поширення опіки над здоров'ям найбідніших. Преса підкреслює, що це „законодавство" сенатора Кеннеді буде конкуренцією для президента Ніксона. Преса згадує, що в 1972-му році сенатор Кеннеді старатиметься про демократичну кандидатуру на президента ЗСА.

РЕСПУБЛІКАНЦІ СЕНАТОРИ ВЖЕ ТЕПЕР стараються про це, щоб в найближчих виборах, це значить в 1970-му році виграти вибори та здобути контролю над Сенатом. Сенатська Республіканська Комісія в справі виборчої кампанії плянує зібрати один мільйон долярів на виборчу кампанію в 1970-му році. В 1970-му мають вибрати 34-ох сенаторів, між ними аж 25 демократів будуть старатися про перевибір і тільки 9 республіканців. Республіканці сподіваються, що в такій ситуації зможуть збільшити своє число сенаторів, яке тепер виносить 43, а демократи мають 57. Коли б республіканці здобули 7 нових місць, то мали б половину всіх сенаторів — 50.

АВТОМОБІЛЬНА ПРОДУКЦІЯ в останньому тижні збільшилася, як про це повідомляє фахова публікація „Отомотів Нюз". Згідно з цим часописом в останньому тижні ц. р. випродуковано 194,637 авт, а в тижні перед тим — 191,919. В тому самому тижні минулого року випродукували були 190,025 авт. В останньому тижні число випродукованих авт дещо збільшилося. Економісти слідкують за продукцією авт, бо ця продукція свідчить про це, чи збільшується економіка. Дехто передбачає, що економіка починає зменшувати темп свого збільшення. В половині січня зменшилося було число випродукованих авт.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО АМЕРИКАНЦІ схвалюють федеральну допомогу для міст. Ці опитування перевела агенція Луїса Гарріса. 92 відсотки опитуваних признають, що міста — це осередки бизнесу, комунікаційних засобів і мистецтва, тому треба влегшити життя в них. Але більшість опитуваних не хоче платити більших податків для міст, бо тільки 25 відсотків погоджуються, щоб збільшити міські податки, а 69 відсотків проти цього. 83 відсотки опитуваних уважають, що треба відбудувати міські нетри, бо вірять, що бідне населення зможе їх в чистоті зберігати. 11 відсотків гадають, що бідні не вмітимуть втримати в чистоті і в порядку нових чи відбудованих домів.

У СВІТІ

ПРОВІДНИК КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ У Великій Британії Едвард Гіт заявив на зборах цієї партії недалеко Бірмінґгему, що англійський уряд повинен негайно утруднити іміграцію до Великої Британії. Ця заява викликала негайний спротив небілих імігрантів в Лондоні. Гіт домагався, щоб новий закон в справі іміграції вимагав від іміграанта відповідей на такі запити: 1. Хто це такий новий імігрант? Для чого він прибуває до Англії? Де він думає перебувати? Як довго плянує залишитися? Пропозиції провідника консерватистів не відносяться до тих імігрантів, які вже перебувають у Великій Британії.

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ З НЮ ЙОРКУ Джекоб К. Джевітс заявив на зборах ОРТ (Організації для Відбудови) в готелі Валдорф-Асторія в Ню Йорку, що першим кроком до замирення на Близькому Сході може бути „спільна ініціятива ЗСА та СССР". Він казав, що така спільна ініціятива могла б привести до безпосередніх переговорів між арабськими державами й Ізраїлем. Не може бути справедливого й тривкого миру на Середньому Сході, як довго СССР фінансово, дипломатично й військово підтримує арабські мрії про помсту й відплату.

ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ ЦІНИ НА СТАЛЬ в континентальній Европі. Це діється вже другий рік в шістьох державах европейського Спільного Ринку. Сподіваються, що ціни на сталь збільшаться знов на 5 відсотків в 1969-му році, як це було і в 1968-му році. Продукція автомобілів, домашнього влаштування та будівельний промисл дуже розвиваються, і це спричиняє більші ціни на сталь. В попередніх роках була депресія в сталевій продукції, і внаслідок цього менші сталеварні мусіли зліквідуватись. Тепер там залишилися коло 12 великих сталеварень, які продукують кожну п'яту тонну сталі, які продукуються в цілому світі.

ТРИДЕННА КОНВЕНЦІЯ ЯПОНСЬКИХ Соціялістів закінчилася резолюціями, в яких домагається звороту Японії Окінави, що мали б зробити ЗСА, та скасування договору про безпеку між ЗСА та Японією. В цій Конвенції брали участь різні відтинки соціялістів, від поміркованих соціяльних реформаторів до завзятих прихильників Мао Тсе-тунга і комуністичної китайської Великої Пролетарської Революції. Молодші члени цієї конференції домагалися гострішого становища у відношенні до ЗСА та приготовляються до боротьби проти ліберального уряду навіть і засобами заворушень.

БОЇ У В'ЄТНАМІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ. До збільшеної бойової активности прийшло впродовж останніх двох днів зокрема в районі Сайґону, в якому комуністи мали одержати нові підкріплення.

ВИЗНАЧНІ АРАБИ ЛІКУЮТЬСЯ В ІЗРАЇЛІ, не зважаючи на ворожнечу між цими народами. Виявляється, що багато визначних арабів волюють лікуватись у відомих спеціялістів у Ізраїлі, ніж шукати цієї лікарської допомоги деінде. Їх відвідини в Ізраїлі відбуваються нелеґально, як в Єрусалимі зустрічаються арабські й ізраїльські амбулянси, тоді пацієнт прямо переходить з одного амбулянсу до другого.

Ніксон плянує контролювати інфляцію, не збільшуючи числа безробітних

Президент Ричард Ніксон

Вашингтон. — Президент Ніксон на своїй першій пресовій конференції в Білому Домі, заявив майже 500 журналістам, що ним очолюваний Уряд плянує так керувати економікою цієї країни, щоб можна було контролювати інфляцію, але при цьому не допускати до значнішого збільшення числа безробітних. Перша пресова конференція знайшла прихильний відгук не тільки між журналістами, але і між членами Конґресу. Сенатори демократи Майк Менсфілд та Едвард М. Кеннеді заявили, що Ніксон дуже добре провів пресову конфер. Він заявив, що внесе до Конґресу свої власні законопроєкти в економічних справах. Ніксон ще не знає, чи зробить він це разом в одному спільному проєкті, що буде його зверненням про Стан Унії, чи внесе цілу низку окремих проєктів. Новий Президент заявив, що він на першому місці у внутрішних справах ставить проблему міст та поборювання інфляції, яка в минулому році обезцінила доляр на 4.8 відсотка, бо на стільки збільшилися в 1968-му році кошти прожитку. При поборюванні інфляції можливе незначне збільшення числа безробітних. При дальшій інфляції може настати економічна рецесія, в якій було б масове беробіття. Уряд Ніксона старається не допустити до значного зросту числа безробітних.

Найвищий Суд ЗСА проти вмішування до релігійних догматичних справ

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗСА 27-го січня одноголосно вирішив, що суд не може вмішуватися до догматичних справ окремих релігійних деномінацій та вирішувати справу майна окремих Церков, бо це противиться Конституції цієї країни. Найвищий Суд ЗСА вирішував апеляцію від вироку Найвищого Суду в стейті Джорджія, який був визнав, що Пресвітерська Церква в ЗСА, звана Південною Пресвітерською Церквою, змінила деякі свої принципи (догмати) віри, і внаслідок цього Голл Меморіел та Істерн Гайтс Пресвітерські Церкви в Севеннаг набули право до своїх церковних маєтків. Ці обидві Церкви належали до матірної Південно Пресвітерської Церкви. Вони в 1966 році вирішили відлучитися від матірної Церкви тому, що вона змінила свої догми та почала виступати в обороні громадянських прав. Матірна Церква схвалила ординацію жінок на священиків. Найвищий Суд ЗСА вирішив, що стейтовий Найвищий Суд Джорджії не мав права признати майно цим двом Церквам, які бажали відорватися від своєї матірної Церкви.

Президент відкликав із Сенату номінації суддів, які вніс був Джансон

Вашингтон. — Президент Ніксон відкликав із Сенату п'ять номінацій суддів, які перед відходом із Білого Дому вніс був до затвердження президент Джансон. Бувший головний прокуратор Ремсі Кларк заявив, що Ніксон не дотримав слова, бо він мав через свого головного прокуратора Джана Н. Мітчелла обіцяти Кларкові, що не буде відкликувати цих номінацій, — і Сенат може їх затвердити. Ніксон заявив на пресовій конференції, що заява колишнього головного прокуратора Кларка не вповні згідна з правдою. Ніксон сказав, що він не противився тому, щоб президент Джансон вносив номінації суддів до Сенату, бож Джансон був президентом і мав на це право. Але Ніксон твердить, що це не значить, що він мусів ці номінації визнати за такі, що їх має Сенат затвердити. Ніксон казав, що він не вмішувався до праці президента Джансона аж до 20-го січня, і тому не противився тому, щоб він, Джансон, вносив номінації. Але це не означає цього, що він, Ніксон, схвалює ці номінації.

Головний прокуратор предкладає плян, як поборювати злочинність

Вашингтон. — Президент Ніксон заявив на пресовій конференції, що він не забуває своєї обіцянки під час виборчої кампанії, що всіми засобами поборюватиме злочинність у великих містах, а в першу чергу в столиці Вашинґтоні. Головний прокуратор Мітчелл має до кінця тижня предложити плян, як поборювати злочинність в столиці. Одна співробітниця Білого Дому мусіла змагатися зі злочинцем, який хотів їй вирвати торбинку і то в сусідстві Білого Дому. Президент проситиме Конґрес про допомогу в поборюванні злочинів не тільки в столиці, але і в цілій країні.

28-го лютого астронавти Аполло 9 почнуть 10-денний лет довкола Землі

Ню Йорк. — Астронавти Аполло 9 мають 28-го лютого почати 10-денний лет довкола Землі. Це вперше полетять три астронавти Джеймс Мек Дівітт, Дейвід Скотт та Рассел Швейнкарт. Спочатку полетять разом всі три астронавти. Та під час десятиденного кружляння МекДівітт і Швейнкарт на космічному кораблі так званому місячному модулі (ЛМ) відорвуться від космічного корабля Аполло (Аполло Модул) і відлетять від нього на віддаль 100 миль, а пізніше старатимуться об'єднатися з ним, в якому залишиться командант цієї місії астронавт Д. Скотт. Коли б космічний корабель Аполло з якихось причин не міг об'єднатися з Місячним Модулем, тоді астронавти Мек Девітт та Р. Швейкарт не могли б самі приземлитися, бо вони не мають охорони проти гарячі, яка виникає тоді, коли космічний корабель зближається до атмосфери Землі. Корабель Аполло може легко вернутися на Землю.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН УВАЖАЄ БЛИЗЬКИЙ СХІД ЗА „БОЧКУ ПОРОХУ", ЩО МОЖЕ ВИКЛИКАТИ НОВУ СВІТОВУ ВІЙНУ

Вашингтон. — Президент Ричард М. Ніксон на своїй першій президентській пресовій конференції висловив думку, що конфлікт між арабськими країнами й Ізреїлем на Близкому Сході треба вважати за „бочку пороху", яка може експльодувати в нову світову війну. Щоб зменшити загрозу нової війни, президент Ніксон погодився б на розмови зі Совєтським Союзом, які включали б цілу „пачку" справ, включно з обмеженням стратегічної зброї, В'єтнам, Близький Схід та все інше, що в теперішній ситуації могло б довести до зудару між атомовими великодержавами. Висловлюючи свою думку про поодинокі з цих справ, Президент перестерігав перед занадто великим оптимізмом щодо можливостей вислідy переговорів у Парижі про замирення у В'єтнамі, вважаючи, що ці переговори ще займуть багато часу. Президент Ніксон є проти прийняття комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй, але він рівночасно заявив, що його Уряд „слідкуватиме" уважно за новими змінами у відношенні Китаю до З'єднаних Стейтів Америки. Комуно - китайські і американські репрезентанти матимуть нову зустріч у Варшаві 20-го лютого. Характеризуючи американські оборонні зусилля, президент Ніксон виявнив, що політикою його Уряду буде, щоб американська оборонна спроможність була „вистачальна", а не „вища" чи „рівна".

Масова екзекуція в Іраку викликала міжнародний відгомін

Об'єднані Нації. — Два дні тому в Багдаді, столиці Іраку, повішено публічно 14 осіб, між ними 9 жидів, що їх засуджено на страту шпигунств і саботажі з доручення Ізраїлю. Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант видав заяву, в якій висловлює „жаль і турботу" з приводу тієї масової екзекуції, вважаючи, що вона збільшує пристрасті та загострює це більше загрозливий конфлікт в тій частині світу. Уряд Іраку через свого представника в Об'єднаних Націях негайно зареаґував на цей виступ У Танта, вважаючи, що він не мав жадного права вмішуватись у цю справу, що є „суто внутрішньою" справою Іраку та вповні в юрисдикції його влади і суду.

Із гострим засудом того страчення виступив на форумі парляменту ізраїльський прем'єр Леві Ешколь. Він звернувся з апелем до світу, щоб не допустити до дальших подібних екзекуцій та ратувати „рештки жидівських меншин" в арабських країнах. Він також поінформував про міжнародну акцію Ізраїлю для ратунку засуджених, але ніщо не допомогло, засуджених страчено.

Віце-президент Кі готовий приватно переговорювати з „другою стороною"

Париж. — Віце-президент Південного В'єтнаму Нгуєн Као Кі заявив, що він у майбутньому готовий на „приватні розмови з другою стороною", як та „сторона" собі того бажала б. Всі зусилля кореспондентів довідатись, кого він має на думці, представників Північного В'єтнаму чи В'єтконґ, не мали успіху: Кі з усміхом тільки повторював те, що сказав: „з другою стороною". Зустріч віце-президента Кі з журналістами відбулася перед його винайменою віллею, в якій раніше мав він довшу нараду з новим шефом американської делеґації, амбасадором Ладжом.

„Протокол" заборонив вивісити український прапор над ратушею столиці Канади

Оттава. — У той час, як 22 січня 1969 національний синьо-жовтий прапор України повівав над ратушами таких канадійських міст, як Торонто, Монтреаль, Вінніпеґ, — у Оттаві цього року не було вивішено поруч із канадійським українського національного прапору на відзначення 51-ї річниці Державности і 50-річчя Акту Соборности України. Газета „Оттава Ситізен" з 23 січня повідомила про наступну заяву сенатора П. Юзика в Сенаті: „Минулого року прапор вільної України повіва над міською управою Оттави, але цього року заборонив його вивісити „протокол", який офіційно визнає тільки прапор Совєтської України, з серпом і молотом, як ознаку Совєтського Союзу". Сенатор повідомив, що посадник міста Оттави Рейд писав до Комітету Українців Канади, що вивішування українського національного прапору було порушенням „офіційного протоколу". Минулого року, інформує „Оттава Ситізен", посольство СССР протестувало проти вивішування прапора вільної України в Оттаві.

Відбувся оригінальний вечір міжнародних колядок

Ню Йорк. — Другий міжнародний вечір колядок пройшов з успіхом у Літературно - Мистецькому Клюбі, але тільки яких 40 осіб українців могли його оцінити. Про різдвяні звичаї сербів, дуже подібні до українських, та сербські колядки розповідала по-сербському і по-англійському гостя Марія Детар — голова Ради Европейських Жінок у ЗСА. Українським слухачам сподобались сербські милозвучні колядки та подібний до нашого звичай — колядувати з вертепом по хатах. Про змістовні й мелодійні ірляндські колядки розповідав д-р Женес, який згадав і про велику подібність історії Ірляндії й України: обидві пережили два великі голоди, обидві країни довго змагались за свободу. „В Ірляндії по містах взагалі забулась рідна ірляндська мова, але все таки врешті-решт здобули незалежну державу Ірляндію", говорив доповідач, бажаючи перемоги й Україні. Стародавніх ірляндських колядок, старою мовою, збереглось мало, зате в Америці й Канаді ірляндські колядки англійською мовою стали американськими колядками. Доповідач виступав з рамени Американсько - Ірляндського Тва. Голова ЛМКлюбу др Борис Режепецький розповів, за надісланим матеріялом від литовського хворого доповідача, про особливості Різдвяних свят у Литві, що є найбільшими народними святкуваннями, чи були до комуністів у тій країні; є литовські колядки дуже старою мовою і більш сучасною, всі вони цікаві змістом і дуже мелодійні. Технікою відтворення звукозапису колядок на магнетофоні займались інж. Гошовський і Мирон Залінський. Слухачі довго оплескували доповідачів - гостей, але ширші культурні кола українського Ню Йорку пропустили рідкісну нагоду поцікавитись іншими народами, а не лише сподіватись, щоб інші народи цікавились нами.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА СВОЇ ПЕРШІ ЦЬОГОРІЧНІ НАРАДИ

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 24-го січня 1969 р. тут відбулися перші цьогорічні місячні наради Екзекутиви УККА, на яких вислухано справоздання з поїздки делеґатів УККА до Сайґону і на сесію Секретаріяту СКВУ, принято справоздання з минулорічної господарки, а зокрема з дуже успішної збірки національного датку, та з підготови цьогорічного відзначення 50-річчя відновлення Соборности України, визначено дату сесії Ради Директорів й полагоджено низку інших важливих справ.

Справоздання голови д-ра Лева Добрянського

Голова УККА д-р Лев Добрянський склав звідомлення з поїздки на з'їзд Азійської Антикомуністичної Ліґи, який відбувся в часі від 20 до 24 грудня 1968 р. в столиці Південного В'єтнаму, Сайґоні. Крім проф. Л. Добрянського в цьому з'їзді з українського боку взяв участь інж. Володимир Чопівський з Феніксу, Арізона, голова тамтешнього Відділу УККА. Точний звіт з перебігу цього з'їзу був уже поданий раніше в „Свободі". В дальшому проф. Добрянський торкнувся плянів праці УККА в новому році у змінених умовах, з уваги на зміну уряду ЗСА. УККА продовжуватиме намагання здійснити ці пляни, які досі не повелося здійснити, зокрема видачу поштової марки Тараса Шевченка, утворення Постійного Комітету для справ Поневолених Націй, щорічного відмічування Тижня Поневолених Націй в ширшому розмірі, як це було можливим досі і ін. З надією на поширення та поглиблення діяльности входить УККА в новий рік з вірою у великі успіхи. Торкаючись детального пляну праці, голова УККА підмітив, що в 1969 р. припадають 5-ті роковини поставлення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні, що вимагає особливого відмічення біля пам'ятника.

Звіт делеґації на засідання Секретаріяту СКВУ

З черги делеґація УККА на перше пленарне засідання Секретаріяту СКВУ, яке відбулося в Торонті в днях 20-21 грудня 1968 року, склала справоздання з проробленої на засіданні праці. В делеґації взяли участь від УККА члени Секретаріяту СКВУ в особах Йосифа Лисогора, д-ра Володимира Галана, ред. Ігната Білинського і д-ра Богдана Гнатюка. Згадані члени Секретаріяту інформували Екзекутиву УККА з перебігу нарад та винесених рішень, про що вже було ширше справоздання в „Свободі". В цьому першому пленарному засіданні взяли участь, крім членів Секретаріяту з ЗСА і Канади, також члени з Арґентини та Европи.

Справоздання касира УККА д-ра Ярослава Падоха

Касир УККА д-р Падох подав підсумки господарки УККА в 1968 р. УККА працював у межах бюджету, схваленого Радою Директорів. Загальна сума оборотів виносить $123,406.40. Минулий рік належить до найуспішніших під господарським оглядом, бо сама збірка національного датку перейшла суму $90,000.00, що є рекордом за останніх 12 років. Точно прибуток УНФонду в минулім році виніс $90,207.31. Відрадним явищем є добровільне підношування висоти національного датку. В минулім році 30 осіб і установ жертвували по 100 або більше, 79 від 50 до 99, а 521 від 25 до 49 дол. Це дає надію на це, що поступово усі платники піднесуть свій національний даток з дотеперішньої суми десять долярів бодай на 25.00 дол. Минулорічна збірка національного датку, це, за словами звітодавця, основа оптимізму в майбутність УККА та його збільшеної активности, при збільшених засобах.

Відзначення найбільш прикладних громад

Закінчуючи свій звіт д-р Падох та директор канцелярії УККА мґр Іван Базарко запропонували відзначити найбільш прикладні громади, які особливо відзначилися в збірці національного датку, а саме: громаду Філядельфії, яка зібрала найбільшу суму датку: $10,858.00 та громаду Ню Йорку й Бруклину, яка зібрала $10,685.00 й досягнула рекорду, переступлення суми десяти тисяч долярів. Дальше запропоновано відзначити громади Нюарку-

(Закінчення на стор. 4-ій)

„Делавер Таймс" широко поінформував про День Державности України в Честері

Честер, Па. — Газета „Делавер Таймс" з 22 січня повідомила, що під час відзначування 51-ї річниці проголошення незалежности України, біля міської ратуші поруч з посадником міста Джаном Накрелом стояв українець, який стояв поруч акад. Михайла Грушевського в Києві, коли проголошувано 22 січня 1918 державну незалежність України. Цим українським очевидцем-свідком великої події в житті українського народу є нині 78-літній євангельський пастор-проповідник д-р Л. Жабко-Потапович. Він був присутнім при відчитанні посадником Честеру проклямації та при піднесенні українського прапора, поруч і зоряним американським, над ратушею міста. Урочисте відзначування 22 січня в Честері відбулося з ініціятиви місцевого Відділу УККА; промовляли українською і англійською мовами керівник української радіогодини з Ботвину інж. Андрій Забродський та Володимир Сич. Посадник міста закликав усе населення міста приєднатись до українців у їх відзначуванні дня державности. Дівчинка Марія Максимюк піднесла мейорові китицю квітів. У церемонії взяли участь понад 150 осіб, між ними о. Петро Липин і о. Омелян Мицик з української католицької і православної церков, голова місцевого Відділу УККА Василь Кий, студентка Музичної Школи „Сетлмент" Христина Малецька, яка здобула нагороду ім. М. Лянци і яка співала американський гимн, та ін.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В роковини Крут

Геройська постава і смерть трьох сотень юнаків, учнів київських середніх і високих шкіл у боротьбі з північним наїзником під Крутами 51 рік тому мають цього року окреме значення і вимову. Це ж бо саме тепер світ переживає те, що означають і символізують українські Крути — героїчну боротьбу за волю аж до самозаперечення і навіть самознищення.

Ще кілька років тому здавалося, що сучасна молодь не має великої ідеї, за яку варто було б змагатися і навіть умерти. Ми переживали і переживаємо ще й сьогодні, читаючи на перших сторінках газет повідомлення про те, як молоді люди палять прилюдно рекрутаційні картки або учиняють бешкети по школах і університетах, виступаючи проти американського „естаблішменту", який є недосяжною мрією для народів багатьох країн, що мали нещастя опинитись під комуністичною диктатурою. Було багато здогадів, що ці бешкети щонайменше піддержують, якщо не організують, спритні агенти того самого центру в Москві, який бажає „угробити" волю на всіх континентах. Такий маневр міг бути зручний, бож відвертав увагу світу від того, що діється в рабовласницькому комуно - московському царстві.

Тепер ситуація цілковито змінилась. Очевидно, тут і там ще трапляються безглузді й безцільні бешкети, але перші сторінки світової преси займають уже повідомлення про героїчні виступи молоді за велику справу — справу волі. Документи Чорновола, відважні виступи крутянських нащадків у поневоленій Україні дивують світ. У тому ж приблизно часі чеські й словацькі студенти своїми виступами спричинились до лібералізації режиму в своїй країні, що далеко ще не здушена збройною окупацією Москви. Не мавши зброї, щоб боротися проти окупанта, студенти і робітники на знак протесту спалюють себе, обертаючись у „живі смолоскипи". Своєю смертю вони заперечують брутальний комуністичний „естаблішмент". Про подібні виступи інформують з інших комуністичних країн. Справу лібералізації режиму та справу громадських вольностей відважно видвигнули студенти в Еспанії.

Наші крутянські герої мають своїх послідовників усюди там, де воля і незалежність заперечені. Це — найбільше і найкраще вшанування їхньої пам'яті, їхнього геройського діла.

Моральна відповідальність

Понад тисяча географів із 75 країн світу з'їхалися в Індії на Міжнародний Географічний Конґрес. Мова йшла там не тільки про рештки „екзотичних" частин земної кулі чи теорію пересування материків. Географічний Конґрес займався й суто практичними проблемами, зокрема особливо важливою для всього людства: скільки на земній кулі є врожайних районів, скільки пустельних, скільки ще земель можна використати для збирання врожаїв? За даними ОН майже один мільярд людей живе надголодь, сотні мільйонів живуть у злиднях, які, як на американський стандарт життя, можна назвати постійним голодом. Маси убогих живуть на азійському материку, в деяких країнах Південної Америки, на африканському континенті, не бракує їх і в Европі. Українське село, для прикладу, ще ніколи не жило так убого, як ось уже понад чверть століття, після уколгоспнення.

За підрахунками науковців, які вивчають проблему природного приросту людства, встановлено, що через кілька десятків років усіх людей на земній кулі буде 7 мільярдів. Тепер земля годує тільки три з половиною мільярди людей, але не може їх як слід нагодувати, і сотні мільйонів недоживлюються. А які ж перспективи очікують наступні покоління? Лише за один рік, від середини 1966 до середини 1967-го, кількість людей на землі збільшилась майже на 70 мільйонів осіб.

Очевидно, науковці багатьох країн світу, в тому числі й ЗСА, наполегливо працюють не тільки над винаходами запобіжних заходів перед народженням, з якими не згідні Церкви, а й над тим, щоб збирати вищі урожаї та обертати дотепер ніби непридатні землі на орні, урожайні поля. Згадуваний Географічний Конґрес діяв у цьому напрямі.

Хоча СССР брав участь в тому Конґресі, саме та імперіялістична країна є спричинником різних агресивних актів на земній кулі і морально, як і червоний Китай, несе відповідальність за невпорядкованість відносин на цій плянеті, якій загрожує голод.

М. Мельник

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКА АФЕРА

Багато говориться й пишеться про нову доктрину, що її встановили російські націонал - комуністи. Доктрина ця каже, що Росія має „моральний" обов'язок навіть і силою втримувати при житті комуністичні режими в країнах поза СССР.

На превеликий жаль, багато-хто в Америці не розуміють того, що в дійсності сталось у Чехо - Словаччині. Вони розуміють справу так, начебто та доктрина щойно в майбутньому може стати загрозою для Польщі, Румунії, Болгарії, Югославії та ін. Але це не є загроза на майбутнє. Це вже доконаний факт.

Окупація Чехо - Словаччини була рівночасно і окупацією всіх інших колишніх сателітів. В дійсності поляки, мадяри і болгари, висилаючи чи зі страху чи з дурноти свої війська в Чехо-Словаччину, самі під собою викопали яму, в яку зараз же й влетіли.

Цей їхній акт краще, як будь - які договори, засудив їхні власні країни на те, що без згоди Москви їм тепер заборонено: 1) підписувати політичні договори, що їх большевики могли б інтерпретувати як антисоціялістичні і що в дійсності не відповідають російським інтересам; 2) робити далекойдучі зміни в політичному устрої; 3) мати в адміністрації країни людей, що росіянам невигідні; 4) робити будь-які поважні зміни в економічній системі; 5) укладати з „капіталістичними" країнами торговельні договори, що йшли б у напрямі економічної незалежности від Росії. Також із своїм військом вони мусять робити те, що накажуть росіяни.

Таким чином ті країни, включно з Румунією (хоч і не з її вини), втратили всі основні прикмети своєї політичної незалежности. Вони своїми власними руками змінили своє політичне становище, ставши із сателітів автономними т е риторіями, які суттєво від УССР та БССР не відрізняються.

Чехо - Словаччина вже другий раз протягом відносно короткого часу вирішила не ставити збройного опору переважаючій силі. Але цим разом на тому не скінчилось. Цим разом вона ще не скапітулювала і, мабуть, вирішила боротися проти окупанта, тільки та боротьба має цілком інший характер. Своїми методами вона нагадує методи пасивного спротиву Ганді. Форми її різні, але в основному вона є всенародною маніфестацією в о рожости проти окупанта.

Зокрема для росіян такого роду боротьба небезпечна. Вона може бути початком остаточного розвіяння так завзято й успішно підтримуваного росіянами міту про дружбу між Росією і окупованими нею народами. Немає сумніву, що Москва робитиме усе, щоб здобути від чехів і словаків ширших розмірів „вияви любови". Чи і до якої міри їй це вдасться, залежатиме від національної солідарности і дисципліни. Покищо всенародний бойкот квіслінґів у Чехо - Словаччині надзвичайно ефективний. Треба надіятись, що він буде успішним на довший протяг часу.

Здається, в Україні такого роду процес не тільки народився, але й зайшов так далеко, що його вже не можна буде стримати. Під час окупації Чехо-Словаччини компартія почала о р г а нізувати по всій Україні мітинги, на яких схвалювано відповідні резолюції і збирано підписи. З приємністю можна було завважити, що серед тих підписів бракувало великої кількости визначних людей. Це вказує на те, що і в Україні число „обивателів" під національним оглядом зменшується. „Обивателів", до яких можна пристосувати слова поета:

Ти ворушиш губами,
ворушиш руками,
А для мене ти мертвий
людино-пузир,
Без душі і без серця,
з бридкими думками,
Наче сак той, де жаби
набились в гузир.
Тільки жаби.
Без жадної срібної щуки,
Що кинджально блисне
і серце струсне.
Після тебе кортить мені
вимити руки —
Наче ти жабуринням
обмазав мене! . .

Відзначення 20-річчя СФУЖО

Проминуло 20 років від того часу, коли на Першому Світовому Жіночому Конґресі у Філядельфії 1948 р. засновано Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), яка мала стати осередком координації праці українських жінок вільного світу. На почесний і відповідальний пост першої голови СФУЖО запрошено відому громадську й політичну діячку, сенаторку Олену Кисілевську.

Ідейною підставою праці СФУЖО стали напрямні, які зарисувалися в резолюціях Конґресу, тобто змагання до ідейної єдности українських жіночих організацій, готовости допомагати поневоленій, але н е с к о р е н і й Батьківщині.

Щоб відзначити жертвенну працю тих, які впродовж 20 років очолювали цю першу українську світову організацію та тих, які їм у цьому допомагали, а водночас, щоб з'ясувати перед українською спільнотою досягнення цієї одинокої нашої жіночої Світової Централі, рішено влаштувати Ювілейну Зустріч українського жіноцтва 22 березня, 1969 року в готелі Силванія у Філядельфії.

Програма Зустрічі буде складатися із святочної і ділової сесій і бенкету. До участи в цих ювілейних відзначуваннях з а п р о ш е н о складові організації СФУЖО, все українське жіноцтво та громадянство.

Х. С.

П. А.

ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ПІДСОВЕТСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(1)

Мюнхен. — Коротка „відлига", що настала була в СССР після промови Хрущова проти Сталіна на ХХ з'їзді компартії 24 лютого 1956 р., мало-що змінила в стилі й діях української підсовєтської літератури. В той час у російському письменстві під комуністичною диктатурою появилися свіжі таланти й нові теми: Солженіцин, Євтушенко, Синявський, Даніель, — коли хочемо згадати найбільш відомих. Навіть давній поплентач партії Ілля Еренбург засудив у романі „Відлига" мертву руку партійної цензури.

Але українські письменники „сиділи тихо". Мабуть, не могли опам'ятатися від сталінської „бані - прохолоди", в якій животіли десятки років. Поодинокі самостійні голоси з'явилися в 60-их роках (Василь Симоненко, Іван Драч), але нові таланти не могли розвинутися: їх заглушив „приморозок" ще за влади Хрущова, а ще дужче поворот до сталінського керівництва творчістю письменників — „інженерів душ", як висловився Сталін.

Під самодержавними диктаторськими режимами творчість письменників завжди знаходиться під наглядом „невсипущого ока" цензури й поліції. Цього лиха зазнав і наш великий земляк М. Гоголь, який , щоб прискорити видання р о м а ну „Мертві душі", заявляв про свою згоду змінити дещо в своїй книжці, що не було до вподоби владі.

Каяття Кичатого наприкінці Шевченкової драми „Назар Стодоля" було накинуте авторові цензором, який хотів дати творові „геппі енд". Все ж царський режим не був тоталітарний і не мав такої сили, щоб примусити Шевченка хвалити систему абсолютизму.

Гіркими словами засудив Шевченко письменників, що прославляли самодержавний режим і його „літературний смак":

Співай про Матрьошу,
Про Парашу —радість
нашу,
Султан, паркет, шпори...

Були й за царя Миколи I письменники, що прийняли той стиль, який можемо назвати „самодержавницьким реалізмом" чи — скорочено — „самреалізмом", на подобу сучасного „соцреалізму". Два російські письменники польського роду — Булгарін і Сенковський особливо старалися н а с а д жувати „самреалізм" і справедливо були критиковані Пушкіном, Гоголем та іншими письменниками, що хотіли творити незалежно.

„Самреалізм" виявлявся також і в українській літературі того часу, в хвалі російському імперіялізмові. П. Гулак - Артемовський писав патріотичні віршилища проти „французів - пранців" та „англо - чванців" під час Кримської війни 1854-55 рр. Шевченкові був органічно противний „с а м реалізм". Прочитавши вірші земляка Забіли на славу російського війська, він писав у своєму „Щоденнику": „П о д лая лесть русскому оружію"...

„Соцреалізм", тобто партійне керування літературою і мистецтвом, взагалі помилково вважають за винахід Сталіна. В дійсності, Ленін ще в 1901 році писав про „партійність в літературі". Згідно з цим він у 1921 році суворо критикував комісара освіти Луначарського, що дозволив видати твори поетів - футуристів у Москві: „А Луначарського слід бити канчуками", — писав Ленін.

Система „с о ц реалізму" знищила тисячі талановитих письменників в українській літературі — фізично або зломивши їм хребет, примусивши писати згідно з директивами партії. Плужник, Микитенко, Косинка, Влизько, Хвильовий — належать до першої категорії. До другої — Тичина, Рильський, Сосюра, — коли хочемо назвати найвизначніших.

Нове покоління письменників, що виростало в Україні вже після другої світової війни, не дає — поза винятковими одиницями — такої творчої продукції, яка б могла рівнятися змістом і формою з досягненнями російської, польської, чеської, словацької та югославської літератури. Український письменник під російською комуністичною д и к татурою мусить більше оглядатися на директиви „старшого брата".

Бачивши появу патріотичних творів комуністичних авторів у Росії, в Польщі та в інших „народних демократіях", деякі українські письменники й собі пробують заграти на струні українського патріотизму. Але ці спроби зразу ж в'януть під утиском критики й цензури. Тільки ті можуть проплисти між Сциллою і Харибдою цензури й критики, в яких український патріотизм неминуче зливається з любов'ю і вдячністю до „старшого брата".

„Собор Олеся Гончаря

Роман „Собор", видрукований у місячнику „Вітчизна" (січень 1968 р.), своїм змістом викликав зацікавлення в СССР і на еміґрації. Своїм стилем він мало відбігає від накинутої партією схеми: тут є „позитивні герої", є також типи неґативні, але світло мусить перемагати темряву.

Герої „Собору" — це трудяги - робітники металюрґійних підприємств великого міста: з опису видно, що то давній Катеринослав, тепер Дніпропетровське, на правому боці Дніпра. На лівому березі лежить робітнича слобода — „Зачіплянка". То, мабуть, Мануйлівка, де ще перед революцією 1917 р. діяла „Просвіта", що спиралася на місцеве робітництво.

(Продовження буде)

МОСКОВСЬКИЙ „ЗОРЕЛЬОТ"

Московська і „республіканська" преса продовжують публікувати вістки про однорічний експеримент з трьома совєтськими науковцями, зачиненими в герметичній кабіні, без доступу сонця і свіжої води. Вістками про той експеримент Москва бажає применшити розголос подвигу американських астронавтів з „Аполло-8".

У київській „Молоді України" опубліковано репортаж „Зустріч з екіпажем „Земного Зорельота". „Це—молоді, сором'язливі хлопці, які не розуміють, чому вони раптом привернули увагу кореспондентів", — повідомляє газета з присмаком непотрібної сахарини між рядками. Одного з учасників експерименту повідомили, що його дружина народила дочку, і він відповів через телефон „на землю": „Прохаю назвати мою дочку Світланою". З дочкою він побачився аж через 9 місяців, коли закінчився експеримент.

Після 12 місяців сидіння у вузькій герметичній кабіні, в якій „перші місяці ми подовгу не засинали" від безсоння, троє випробувачів „оп'яніли від повітря", „відчули легке запаморочення", а піднесені їм квіти „нестерпно пахли". „Протягом кількох днів у медичному закладі в Москві вони мусіли наново „акліматизуватись" на землі. „Випробувачі розповіли, що найбільш хвилюючими були хвилини, які завершали експеримент. Адже було відомо, що в такий-то час закінчується „ув'язнення" і можна буде вийти „на волю". Саме останні хвилини тяглись надзвичайно повільно, і здавалося, що стрілки годинника просто стоять на місці. Здавалося неймовірним, що раптом відкриються двері, і ми вийдемо з приміщення".

У репортажі кілька разів згадується про „добровільне ув'язнення", необхідне для „розв'язання проблеми забезпечення життя людини в умовах тривалих космічних полетів". Про психічний стан людей, відокремлених від світу, московські керівники експерименту могли б і без спроби „Зорельота" довідатись від багатьох в'язнів совєтських тюрем, які роками сиділи в самотніх камерах, або сидять тепер у Мордовії чи таки на Луб'янці, в самій Москві. (Ю. мол.)

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ТРЕБА ВНЕСТИ ЯСНІСТЬ

У своїй нещодавно надрукованій у „Свободі" статті про повість, якої не можна тепер через її український патріотизм видати в „суверенній державі українського народу" — в „УРСР" — про „Марусю" П.-Ж. Сталя, я принагідно порівняв цей останній твір із справжнім твором Марка Вовчка під такою ж назвою, що зберігся в російському перекладі. Але, писавши цю статтю, я не знав, що року 1967 Спілка Українців у Великій Британії видала цей твір Марка Вовчка в українському перекладі, і тому цього видання не згадав. Тепер я це видання дістав і побачив, що, на жаль, лондонські видавці в своєму „вступному слові" заплутали питання про ці два твори, а це може викликати в читачів недовір'я й до того, що я писав у тій своїй статті.

У цьому „вступному слові" мова йде про французький варіянт, про надзвичайний успіх „Марусі" у Франції, але ніде не сказано про те, що вони видали не цей французький варіянт, а російський, та ще й не зазначили, хто цей текст переклав. Можна тільки приблизно здогадуватись, що це переклад В. Доманицького ще з 1904 р., який вони згадують у тому місці свого „слова", що й заплутало це питання. Ось те місце: „В 1870-90 р.р. „Маруся" була перекладена з французької мови на англійську, італійську й німецьку. Українською мовою „Маруся" вперше була надрукована в 1904 році в перекладі Василя Доманицького з російського тексту, в виданні Українсько - Руської видавничої спілки у Львові" (стор. 9).

Як бачимо, з цього тексту не ясно, чи вони цей текст видали, чи, може, той, що його переклав Гр. Косинка у 20-их роках. Або, може, хтось і наново, в Лондоні, його переклав. А головне, що вони утотожнили два різні варіянти цього твору, говорять про французький і російський тексти як про той самий твір.

А якщо мати на увазі різну ідейну скерованість того й того варіянту — у французькому протимосковському, а в російському протипольську, то, річ ясна, що на еміґрації слід би було видати французький варіянт, може, просто треба було перевидати пряшівський переклад, тільки повикидавши з нього русицизми.

В. Чапленко

КІЛЬКА КОМУНІСТІВ З УЖГОРОДУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У „СВЯТІ" В КОШИЦЯХ

„Радянська Україна" повідомила в числі з 19 січня, що в „святкуваннях" у м. Кошицях пам'яті „радянських воїнів, які загинули за визволення міста" в другій світовій війні, взяли участь „представники громадськості Східнословацької області і Ужгороду". Подібне „свято" відбулось у Варшаві, де відзначали 24-ту річницю визволення столиці від німців, і клали квіти на „могилах совєтських солдатів". З історії відомо, що совєтська армія злонавмисне не підступала до повсталої проти фашистів Варшави, щоб німці вистріляли поляків - патріотів.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В 1968 РОЦІ

(4)

ЧЕРВЕНЬ

15 — Архипастирська Богослужба в соборі св. Миколая в Торонто. Відвідини Кардинала у молоді. Авдієнції різних делеґацій у Кардинала в резиденції єпископа Ізидора Борецького.

16 — Величава Богослужба на Всеканадійській виставковій площі в Торонто з участю всіх Владик Української Католицької Церкви з ЗСА й Канади. По полудні концерт і дефіляда молоді.

17 — Відвідини Кардинала в міській раді — передача йому золотого ключа міста Торонто, — вшанування Кардинала в провінційному парляменті. Зустріч Кардинала з пресою. Окрема зустріч Кардинала з Екзекутивою і редакторами УНСоюзу. Бенкет в „Роял Йорк" готелі з участю 1,400 осіб.

18 — Від'їзд Кардинала до Оттави.

20 — З'їзд української православної молоді в Дюссельдорфі, Західня Німеччина, з нагоди 50-річчя Української Автокефальної Православної Церкви. Голова — Ю. Ковальчук.

21-23 — Перебування Кардинала Йосифа Сліпого у Вінніпеґу, Канада. Проголошення посадником Степаном Дзюбою „Тижня Кардинала Сліпого". Звернення Митрополита Максима Германюка до канадійських українців через радіо. 5,000 осіб вітало Кардинала на летовищі. Широкий відгук в радіо-телевізії та канадійській пресі. Бенкет з участю міністра Жоналда Крейка і 1,000 осіб.

22 — Богдан Пирожак, соліст хору „Думка", помер нагло на 42-му році в Ню Йорку.

22-23 — Реґіональний з'їзд стриян на Союзівці. Голова — д-р М. Ценко.

23 — Величаве святкування 75-ліття „Свободи" в Лігайтоні, Па. Промовці — Йосиф Лисогір, ред. А. Драган.

— Полк. Юрій Ківерчук, активний учасник Визвольних Змагань, почесний член Відділу ОбВУА в Сиракюзах, Н. Й., помер на 83-му році.

— Д-р Тит Бурачинський, кол. директор „Народної Лічниці" у Львові й кол. голова Українського Лікарського Т-ва, дійсний член НТШ, помер у Тчеві, Польща, на 88-му році.

24 — О. Степан Маланяк, один із піонерів українського життя в ЗСА, від 1909 р. у цій країні, помер на 82-му році у Фініксвілі, Па.

25 — 7 українців обрано у парляментарних виборах в Канаді до різних провінційних соймів.

28 — Д-р Зиновій Штокалко, лікар, бандурист, помер на 49-му році в Ню Йорку.

29 — Широка п е р е д а ч а „Голосу Америки" про відвідини Кардинала Йосифа Сліпого у Північній Америці.

29-1 липня — Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий в Едмонтоні, в Канаді. Величаві святкування з участю також митрополита Амврозія з ЗСА. Зокрема всі Владики взяли участь у святкуваннях під гаслом „Діти — молодь" в Едмонтоні, Альберта, Канада.

— Проф. Трохим Пасічник, автор „Історії світової культури", дійсний член НТШ, помер у Вунсакеті, Р. Ай., на 72-му році.

29-30 — 2-ий Крайовий З'їзд ТУСМ у Сиракюзах.

У червні і липні — дитячі табори в Іст Четтемі, Еленвіллі, Лігайтоні, на Союзівці, біля Чикаґо і в інших місцях ЗСА й Канади.

ЛИПЕНЬ

1 — Д-р Антін Заплітний, кол. адвокат, публіцист, помер у Дітройті на 78-му році.

1-31 серпня — Літній семестер УВУ у Мюнхені: факультети ф і л ософічний, правничий і суспільних наук.

4 — Мистецька виставка Е. Козака в Гантері, Н. Й.

5-7 — Відзначення 50-ліття Української Греко-Православної Церкви в Канаді з участю Митрополита Іоана Теодоровича в ЗСА, — святкування в Саскатуні, Канада. Церква охоплює 288 громад із 92 духовниками.

— 15-та конвенція Союзу Українок Америки в Чикаґо, Ілл., голова — Стефанія Пушкар.

— Мистецька виставка родини Мошинських в Чикаґо.

6 — 6-ті Загальні Збори НТШ в Европі в Сарселі, у Франції. Голова — проф. д-р В. Кубійович, генеральний секретар — інж. А. Жуковський.

9 — Приїзд до Саскатуну, Канада, Кардинала Йосифа Сліпого. Вітали Первоієрарха на летовищі 500 осіб, зокрема 10 Владик із Канади і ЗСА, між ними обидва Митрополити — Максим Германюк і Амврозій Сенишин. Відвідини в монастирі оо. Редемптористів, зустріч з молодю і громадянством.

11-13 — Демонстрація з участю українців проти приїзду совєтського прем'єра Алексея Косиґіна в Стокгольмі, Швеція.

11-20 — Тиждень Поневолених Націй в ЗСА — активна участь українців в різних містах і стейтах.

13 — Михайло Остапчук (Клен), колишній вояк УПА, помер трагічно на 46-му році у Ст. Пол, Мінн.

13-14 — Тенісові першості Союзу Українсько-Американських Спортових Т-в Схід на Союзівці. Першість і чашу Романа Слободяна здобув Зиновій Яцків з Ютики.

15-17 — Кардинал Сліпий в Оттаві, Канада. Приявні всі Владики. Привітали Кардинала м. і. апостольський делеґат архиєпископ Еммануель Клярізій, сенатор П. Юзик і ін. Відвідини в Сенаті й Палаті Послів та парляментарній Бібліотеці. Делеґації на авдієнціях, бенкет.

16 — Д-р Константин Третяк, кол. учасник Визвольної Війни в рядах УСС, помер у Кліфтоні, Н. Дж.

17 — Заклик Митрополита Амврозія Сенишина з Філядельфії: „П р ивітаймо гідно Кардинала!"

— Микола Пачовський, кол. учасник Визвольних Змагань в рядах УСС, помер у Мавнт Рейніє, Мд., на 75-му році.

20-21 — Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий у Філядельфії. Прилет з Монтреалю, Канада. На летовищі — всі Владики під проводом Митрополита Амврозія Сенишина. Делеґація УКК під проводом Йосифа Лисогора. Між іншими — делеґації від ЗУАДК, Братства кол. УСС, „Провидіння" і ін. Бенкет у Шератон-готелі.

25 — Іван Василишин, заступник голови Гол. Управи „Самопомочі" в Ню Йорку, педагог, інспектор шкіл, помер у Ню Йорку на 72-му році.

— Ярослав Ґерус, інженер, письменник, помер на 57-му році в Лівінґстоні, Н. Дж.

29 — Д-р Юрій Сороко, лікар-невролог, помер на 56-му році в Врентвуті, Л. Ай.

26-29 — Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий в Чикаґо, Ілл., як гість єпархіяльного Владики Кир Ярослава Ґабра. 10,000 осіб на Богослужбі в Ґренд Парку. Маніфестаційне приймання з оркестрою. Почесний докторат в університеті Лойолі в Чикаґо.

29-30 — Верховний Архиєпископ Кардинал Сліпий в Дітройті — приявність усіх Владик. Маніфестаційне приймання.

(Далі буде)

Світличка 28-го Відділу СУА в Нюарку

Централя СУА зарядила організацію світличок для малят, і Окружна Рада Нюарку взяла цей обов'язок на себе, а її культ.-освітня референтка п. Марія Герус успішно завершила це діло.

Вже від жовтня 1966 р. існує в Нюарку світличка. Першою вчителькою була Анна Змій, яка свою повну посвяти працю мусіла перервати через недугу, а від вересня 1967 р. вчителює досвідчений педагог, вчителька Школи Українознавства п. Оксана Тарнавська.

Парох церкви св. Івана Хрестителя о. д-р Михайло Гринчишин пішов нашим малятам на зустріч. На заняття світлички відступив велику залю з повним устаткуванням дитячого садочка так, що в такім відповіднім приміщенні п. Тарнавська прекрасно розвинула працю світлички. Вона зрозуміла знизитися до трирічних дітей і навчити їх дисципліни. Діти люблять і слухають свою учительку та тяжко їм діждатися суботи, щоб знову йти на лекцію. Вони ж там граються м'ячиками, малюють, будують, маршують, співають співаночки, вчаться рахувати свої пальчики, а теж вчаться правильно їсти, бо дістають під час лекції молоко й солодке.

Їхня вчителька розказує їм казочки, деякі вони за нею повторюють і вивчують напам'ять. Так то світличка робить дітей сміливими, розвиває їх ум, як вони приходять до шкільного садка, відрізняються від тих дітей, що перебули час дошкілля вдома. Великою поміччю п. Тарнавській була в минулому році 8-літня Мотря Турянська, яка по-дитячому підходила до малят і додавала їм відваги гратися і виконувати всі заняття спільно.

Нюарська світличка має свою бібліотеку (коло 40 книжок), і багато іграшок. Опікуються дітьми виховні референтки: п. Марія Герус і Наталія Беднарська.

Учасники світлички приготовляють щороку „Свято Матері", Святого Миколая і закінчення шкільного року.

Таїса Богданська,
прес. референт

Українське Допомогове Т-во „Дністер"
361-ий Відділ Українського Народного Союзу в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
ЗАПРОШУЄ ЧЛЕНІВ НА
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
що відбудуться
в суботу, 1-го лютого 1969 року
о год. 7:30 вечором у ВЛАСНІЙ ДОМІВЦІ при 119 Евню „А" в Ню Йорку, Н. Й.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття Зборів
2. Відчитання протоколу з попередніх Зборів
3. Звіти Контрольної Комісії про фінанси 361-го Відділу УНС
4. Вибір Президії Виборчих Зборів
5. Звіти уступаючої Управи
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір нової Управи та заприсяження її
9. Закриття Зборів

По Зборах — ПЕРЕКУСКА

За Управу Товариства „Дністер" 361-го Відділу УНС:
ВАСИЛЬ ВИШИВАНИЙ, предсідник — ВАСИЛЬ ЯСЬКІВ, рек. секретар

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ м. НЮ ЙОРКУ і ПЛАСТПРИЯТ
повідомляють ШАНОВНИХ БАТЬКІВ, що
ЗАСІДАННЯ
В СПРАВІ
Пластової Костюмової Забави для Новацтва
— відбудеться —
у суботу, 1-го лютого 1969 р.
о год. 1:15 по пол. у ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ
при 144 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
П'ятниця, 31-го січня 1969 р.
ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР
п. СТЕПАН ХЕМИЧ
виголосить доповідь:
Можливості і перспективи розбудови українських студій в університетах ЗСА.
Початок год. 8-ма веч.

Джерзі Сіті, Н. Дж.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА „РІДНА ШКОЛА"

Товариство „Рідна Школа" відбуло Річні Загальні Збори 28 жовтня 1968 р. у год. 7 по пол. в Українському Народному Домі. Відкрив збори голова Управи Т-ва „Рідна Школа" і попросив вибрати Президію зборів. Обрано д-ра Євгена Котика, а на секретаря учительку Надію Кух. Почесним членом Президії обрано проф. П. Савчука.

Пані Н. Кух прочитала протокол з Річних Зборів; за який приявні висловили признання сердечними оплесками та вцілості затвердили. Звіт з діяльности Управи Т-ва „Рідна Школа" подав голова п. Іван Цьолко, висвітлившн всі чинники праці Управи. Показав досягнення праці фактичними даними, звернув увагу на окремі недотягнення, що, одначе не були загрозливими в ході цілої праці. Підкреслив добру працю минулої каденції на чолі з головою інж. Р. Галібеєм. Відзначив добре ставлення о. декана Антона Борси до Управи і до Школи Українознавства, яка міститься в парафіяльній школі при католицькій церкві св. Петра й Павла, й висловив о. А. Борсі щиру подяку, яку всі приявні одобрили гучними оплесками. Одночасно подякував усім членам Управи за співпрацю і подякував директору і всім педагогам за співпрацю Подякував і батькам учнів школи українознавства, за їх зрозуміння й моральну та матеріяльну підтримку.

Звіт директора школи охоплював діяльність усієї школи: вчительський склад, його педагогічну й національно - виховну діяльність протягом каденції, рух учнів, їхні успіхи всіх 9-ох кляс. Відмітив прекрасну співпрацю голови й усієї Управи Т-ва „Рідна Школа" з дирекцією школи. Подав думку, що бажав би й надалі співпрацювати з цією Управою на чолі з головою п. Іваном Цьолком. Всі приявні нагородили директора щирими оплесками.

Звіт Контрольної Комісії подав п. Іван Шевчук, ствердивши правильне використовування кошторису та уміння вести господарську частину.

Над звітами була ділова дискусія. Виступали: інж. Р. Галібей, інж. В. Кух, Г. Бура, Д. Вох, п-і Н. Кух, п-і Г. Гаврилюк, Євген Ясіновський, Іван Шевчук, В. Вілик, Ф. Колодій, проф. П. Савчук.

Змістовне слово виголосив д-р Євген Котик — голова Відділу УККА, схарактеризувавши гарну співпрацю школи в різних святкових академіях, та склав усьому педагогічному складові й учням сердечну подяку.

Після уділення абсолюторії устапаючій Управі, її переобрано (з малими змінами) — на голову переобрано аклямацією Івана Цьолка; М. Титла — заст. голови; інж. В. Кух — секретар; Іван Шевчук — скарбник; Ф. Колодій — бібліотекар; О. Блежин, М. Куца, Р. Ференцевич, Д. Вох, М. Шеремета, П. Левко — Члени. Контр. Комісія: інж. Р. Галібей — голова; Г. Бура, С. Островський — члени.

Після виборів продискутовано плян праці та затверджено бюджет на 1968/1969 навчальний рік. Збори закрив голова Президії д-р Єв. Котик, подякувавши всім приявним за активну участь.

П. Світлий

Трентон, Н. Дж.

ВІДЗНАЧЕННЯ 22-го СІЧНЯ

(юко). — Цього року українська громада міста Трентону, столиці стейту Ню Джерзі, відзначила Роковини 22 Січня урочисто і соборно. В середу, 15-го січня, в приявності численної української делегації під проводом пп. Йосипа Лисогора і Марселя Вагнера — губернатор Ричард Й. Гюз підписав „Проклямацію Українського Дня", а у вівторок, 21-го січня таку ж Проклямацію підписав мейор міста Кармен Арменті в приявності делегації міста Трентону, під головуванням голови Громадського Комітету для відзначення 22 Січня п. Андрія Галайдиди. 22 січня на Сиїі Гол маяв поруч американського й український прапор. В місцевій американській пресі появилися у зв'язку з відзначенням Роковин 22 Січня багато ілюстровані та дуже тепло написані статті, зокрема інтерв'ю співробітника щ о д енника „Трентон Івнінг Таймс" пані Джеймс С. Фінк з генералом Павлом Шандруком, за що подбала завжди жертвенна в таких справах пані Дарія Кузик — секретар місцевого Відділу Українського Публіцистичного Інституту. Старанням цього ж УП-Інституту та за співпрацею пань Д. Кузик і Ольги Фараонів в місцевому репрезентативному „Бровд Стріт Банку" на протязі тижня була влаштована виставка української кераміки, вишивок, книжок та літератури з українською тематикою, а на радіопрограмі пані Ніни Самокішин, в неділю, 19-го січня — д-р Теодозій Крупа передав монтаж, присвячений Світлим Роковинам. В неділю, 26-го січня, в місцевих українських церквах відправлено Т о ржественні Богослуження. Після Богослужень — Традиційний Апель Української Молоді — а вечером цієї ж неділі в залі парохії Пресвятої Тройці, про 824 Аделяйн Стріт відбулася Святочна Академія. Промовцем на Академії був ген. Павло Шандрук, а в мистецькій програмі брали участь: проф. Володимир Тритяк, п. Степан Шилкевич, п. Соня Івахненко, п. Іван Івахненко, п. Надя Сухенко, сумівський музичнохоровий ансамбль. Представники української молоді прочитали Універсали і Проклямації губернатора й мейора. Всі імпрези заплянованo в тісній співпраці усіх місцевих українських установ і організацій під патронатом місцевого Відділу УККА.

Т. ШУМИЛОВИЧ СТАВ ЧЛЕНОМ АМЕРИКАНСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ

Ню Йорк. — Українського мистця-маляра Тараса Шумиловича прийнято в члени Об'єднання композиторів, авторів і мистців-малярів Америки. Вже як член цього Об'єднання, він бере участь у груповій виставці з рамени Об'єднання, що розпочнеться 30 січня і триватиме до 14 лютого в мистецькій галереї „Ада" на 57 вул. в Ню Йорку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

40-річчя УНДому в Торонті

Найстарша українська установа східньої Канади — Товариство „Український Народний Дім" у Торонті відзначила 40-річчя набуття першого українського дому в Торонті. Саме Товариство засноване в 1910 році, а в 1928 році передало до ужитку українській громаді великий дім, що відтак стався осередком української культури і суспільно - громадського життя на довший час. Цей ювілей відбувся в суботу 7-го грудня 1968 в УНДомі. Молитву провів катехит Курсів і співредактор „Нашої Мети" о. Іван Сиротинський. Вступне слово сказав голова УНДому д-р Степан Расоха, а старостою бенкету був проф. д-р Петро Смильський. Вшановано померлих членів, а присутнім піонерам заспівано „Многі літа". По вечері промовила голова Жіночого Т-ва ім. О. Пчілки пані Ольга Семчишин, а піонерів, основоположників УНДому, представив Михайло Яримович. Отримано багато привітань і прибуло багато представників у українських організацій та установ. Присутніх було 350 осіб, а між ними поважне число молодших, дітей піонерів, що прибули зі своїми дітьми.

Це ювілейне свято закінчилось відспіванням національного гимну — „Ще не вмерала Україна!"

Ню Йорк, Н. Й.

ЯЛИНКА ЛІКАРСЬКОЇ РОДИНИ

(На маргінесі діяльности Секції Дружин Лікарів Українського Лікарського Т-ва Північної Америки)

1 лютого 1969 р., в Українськім Інституті Америки відбудеться шоста „Ялинка", на якій збираються численно родини лікарів із своїми дітьми та запрошені гості, які зберігають рідну традицію та вщіплюють її своїм дітям. Підготовкою ялинки займаються пані з Секції Дружин Лікарів. Крім гарно проведеного часу на Ялинці та приємно спогаду про рідний край в пам'яті батьків та їхніх дітей, зістає в касі і гарний гріш, який пані з Секції зуживають на добродійні цілі. На все це жертвують пані час, труд і гроші без очікування признання чи похвал, бо ж за час вже близько десятилітньої діяльности Секції Дружин Лікарів ще не було якоїсь згадки про це в часописах, хоч Секція вислала на добродійні цілі вже коло 5,000 долярів. Секція потребує пресового референта.

Та немає кращого признання за цю діяльність від слів подяки тих вдів чи сиріт по лікарях, залишених на чужині, в Австрії, Німеччині, Франції, Бельгії, Чехо-Словаччині чи навіть в краю, які по одержанні грошових допомог (в сумі від 25 до 100 дол.) чи пакунків присилають зворушливі листи подяки не лише за святочні, різдвяні чи великодні дарунки, але зокрема за те, що хтось із рідних земляків десь там в Америці їх відшукав та про них пам'ятає. Після прочитання цих зворушливих листів можна оцінити добродійну роботу Секції Дружин Лікарів. У додатку до кільканадцяти приватних Секція жертвувала ще на різні установи такі, як Укр. Медично - Харитативна Служба в Мюнхені, Школа Українознавства в Бельгії, Українська Школа у Франкфурті, Діти Залишенців у Зальцбургу, Пластовий Дім у Ню Йорку, Фонд Пам'ятника Уляни Кравченко в Перемишлі і т. д. Дві третини з висланих грошей пішли на допомоги приватним особам, а одна третина на пожертви різним установам.

Секція Дружин Лікарів (УЛТПА), Відділ Ню Йорк, постала 25 квітня 1959 р. та від початку до сьогоднішнього дня розвиває свою діяльність під проводом п-і Олександри Терлецької. Крім неї працювали чи працюють пані: Х. Восвідка, Л. Волянська, Л. Грабарчук, О. Гной, Я. Зарицька, Я. Крижанівська, В. Кушнір, М. Макарушка, Л. Оришкевич, Л. Осінчук, О. Панчук, О. Рогозинська, Н. Сочинська, І. Сушків, Т. Тершаковець та інші. Завданням Секції помагати матеріяльно й морально залишеним, незаможним чи хворим вдовам та сиротам по українських лікарях поза межами Америки, плекати товариське життя серед лікарів та їх родин, зберігати рідні традиції та передавати їх своїм дітям та врешті імпрезами здобувати грошові засоби на постійний допомоговий фонд.

Діяльність Секції Д. Л. зосереджується на терені Лікарського Товариства. Секція Д. Л. кілька разів у році влаштовує чайні вечори на наукових і професійно - громадських сходинах лікарів, бере участь в організації товариських вечорів чи балів, займається підготовкою презентації дебютанток, а деколи організує концерт молодих талантів, показ української ноші тощо. Треба додати, що пані крім праці в Секції беруть також активну участь у інших жіночих чи громадських організаціях. В останніх шести роках Секція Д. Л. організує також Ялинку.

В останніх роках пані доклали зусиль, щоб до участи в Ялинці притягнути якнайбільше своїх дітей та, не залишаючи проводу, передати виконання цілої програми молоді. Ця справа на Ялинці послідного року була досить вдала не лише тому, що виконавцями програми були діти лікарів, але також тому, що на Ялинці було далеко більше дітей, як колинебудь давніше. А це ціль нашої лікарської родини, щоб не дати відчужитись нашій молоді від нашої громади, особливо у тих небезпечних важких умовинах життя нашої молоді в Ню Йорку.

Ялинка в цьому році заповідається ще краще. Як довідуємось, то підготовка до ялинки йде повною ходою та ціла програма, від святочної промови почавши та на різнородній мистецькій частині кінчаючи, спочиває в руках нашої молоді.

Найкращим признанням за вложену працю Секції Дружин Лікарів та наших дітей буде численна участь наших лікарів та їх родин на Ялинці. Очевидно, що гості дуже раді.

Д-ш Роман Осінчук

Замість квітів на могилу
бл. п. **КОСТЯ КОБРИНА**
складаємо 10.00 долярів
на Катедру Українознавства.
Тіточна сестра —
Параскевія і Василь
ЗУБРИЦЬКІ

ПЕКІНГ ПІДКРЕСЛЮЄ, ЩО АРМІЯ ЛЬОЯЛЬНА до Мао Тсе-тунга. Більше як 2 місяці провідник китайських комуністів Мао Тсе-тунг не виступав публічно, аж тепер він появився публічно в Пекінгу, що мало б бути показом світові та китайському народові, що він живий та що він втішається підтримкою китайської армії. Мао Тсе-тунга не видно було публічно від 28-го листопада, коли він приймав в себе провідника австралійських комуністів Е. Ф. Гілла. Провідник Китайської Комуністичної Партії прийняв 40.000 революційних активістів на окремому перегляді, між ними було багато військовиків.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що в неділю, 26-го січня 1969 року відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча
СЕСТРА, ТЕТА, СЕСТРІНКА і КУЗИНКА
бл. п.
ІРЕНА ПЕТРИКА

ПАНАХИДА в середу, 29-го січня 1969 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Ярема, 129 East 7th Street, New York, N.Y.

ПОХОРОН в четвер, 30-го січня 1969 р. о год. 9-ій рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, 22 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Кальварія (ч. 1), Квінс, Н. Й.

В глибокому смутку:
брат — БОГДАН в Англії
і Родина в ЗСА і в Україні

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
СИНА і БРАТА
бл. п.
ЮРІЯ ВОЛОДАРЯ КОРОЛЯ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в п'ятницю, 31-го січня 1969 року
о год. 8-ій рано
в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
про що повідомляють
БАТЬКИ і СЕСТРИ

Замість квітів на свіжі могили померлих:
бл. п. проф. РОСТИСЛАВИ ТЕМНИЦЬКОЇ
бл. п. о. БОГДАНА ОСІДАЧА
бл. п. дир. інж. АНДРІЯ МУДРИКА
складають 30.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства
при Гарвардському Університеті.
•
Родинам Покійних висловлюють свої щирі співчуття
ОРЕСТ і ОКСАНА КЛЮФАС
Довер, Н. Дж.

ПОДЯКА

В суботу, 19 жовтня 1968 р. несподівано в цвіті віку відійшов у Вічність, згинувши в автомобілевій катастрофі, наш Найдорожчий
СИН, БРАТ, ВНУК, ШВАГЕР і БРАТАНОК,
народжений 14-го березня 1939 р. в Бережанах в Україні
бл. п. інж. ОЛЕГ БОБ'ЯК
член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті.
Похоронено Його 24-го жовтня 1968 р. на цвинтарі Монт-Олівет у Дітройті.

Горем прибиті складаємо найщирішу подяку Всім, які своєю численною присутністю в Панахидах і похоронах та своїми пожертвами на Служби Божі й квітами, віддали останню прислугу Покійному.

Зокрема сердечну подяку складаємо Всечеснішим Отцям: о. Протоєреєві О. Биковцеві, о. Д. Височанському, о. Ю. Жиданові, ЧСВВ, і о. М. Дубицькому за відправлення Панахид, Заупокійної Богослужби з похоронними відправами та за відпровадження Покійника на Вічний Спочинок.

Щира подяка Хористам Капелі Бандуристів і Хору Трембіта та їхнім диригентам, пп. І. Китастому й інж. Я. Филипову, за відспівання Панахид. Особливо щиру подяку складаємо Управі й Усьому Членству Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка за такий сердечний вияв любови до свого Покійного Побратима і за влаштування Панахиди від Капелі зокрема.

З вдячністю згадуємо Друзів пок. Олега, які несли Його домовину, а саме пп.: П. Гончаренка, В. Чорненка, С. Щрубовича, С. Білецького, В. Пелеха і В. Шкудора.

За розраду у нашому безмежному горю і за поміч дякуємо панствам Цьорам і Щрубовичам, п. Я. Сені, п. П. Гончаренкові, п. М. Щрубовичеві, п. В. Чорненкові, Сусідам і Приятелям, а п. В. Пелехові за зворушливі прощальні слова над могилою Покійника.

Дирекції, Приятелям, Знайомим і Співпрацівникам фірми Smith Hinchman & Grylls, де працював Покійний Олег, дякуємо за квіти на домовину, за участь в похоронах і зложення пожертв на Катедру Українознавства в Гарвардському Університеті, а фірмі Magnus Prod. Corporation і її співробітникам, Wayne County Board of Auditors, Спорт. Т-ву Черник та 96-му Відділові СУА — всім їм за зложення квітів на домовину Покійника.

Всім Кревним, Знайомим, Приятелям і Організаціям, що в хвилинах нашого безмежного горя зложили свої співчуття особисто, листовно, телефонічно чи телеграмами, наша найщиріша подяка.

Дружинним Членів Капелі Бандуристів і 56-му Відділові СУА за влаштування прийняття по похоронах у залі Укр.-Амер. Осередку, Всім що взяли участь в цьому прийнятті і Тим, що на заклик п. Я. Сені зложили датки на Енциклопедію Українознавства в Сарселі, д-ам П. Гончаренкові та С. Цьорі за висловлені щирі і теплі слова про пок. Олега, — наша велика вдячність.

Дякуємо Всеч. о. Ю. Жиданові за відправу Заупокійної Богослужби в 40-ий день смерти і Всім, що прибули на цю Службу. Ми дуже вдячні п-ву Цьорам за прийняття в своєму домі після відправи Богослужби в 40-ий день і Тим, що туди прибули, зокрема п. Г. Китастому, диригентові Капелі Бандуристів ім. Т. Ш. і за Його слова, виголошені там у пам'ять і пошану Покійного, як бандуриста.

Дякуємо похоронному заведенню Бутий за зразкове переведення похоронів. Дякуємо Всім, що в такий чи інакший спосіб прислужились під час похоронів.

ВОЛОДИМИР і ЕМІЛІЯ БОБ'ЯКИ, батьки
МАРІЙКА і ВІКТОР КОНСТАНТИНИ, сестра і шваґер
КАМІЛІЯ БОБ'ЯК, бабця
ГАЛИНА і ВАСИЛЬ ШКУДАРІ, тета і вуйко з дітьми
РОМАН і ІВАННА БОБ'ЯКИ, стрийко і стрийна, з дітьми
та Рідня в ЗСА, Арґентині і в Краю

Дітройт, 21-го січня 1969 р.

Увага! Гартфорд і околиця! Увага!
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в ГАРТФОРДІ, Конн.
— влаштовує —
СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ
— і —
50-ліття Соборности Українських Земель
в неділю, 2-го лютого 1969 року о годині 4-ій по полудні
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 961 Ветерсфілд Евеню в Гартфорді, Конн.

В ПРОГРАМІ: Промови виголосять: інж. ІРІНЕЙ ГАРАСИМЯК і адв. ІВАН ЛЕМЕГА. Сольоспів оперної співачки ГАЛИНИ АНДРЕАДІС, при фортепіяновому супроводі проф. ЮРІЯ ЦИБРІВСЬКОГО. Жіночий Квартет „ЧЕРЕМШИНА". Декламації у виконанні учнів Школи Українознавства. Привіти гостей.

Управа Відділу УККА просить Шановне Громадянство Гартфорду і околиці своєю численною участю гідно відзначити ці важні і дорогі Акти Українського Народу.

Бронкс, Н. Й.

ВЕЧІР „ВЕСЕЛКИ" ДИТЯЧОГО ГУРТКА КНИГОЛЮБІВ

Дитячий Гурток Книголюбів, що існує й діє при 82-му Відділі Союзу Українок Америки, присвятив свої прилюдні сходини 29-го грудня м. р. дитячому журналові „Веселка", що його видає УНС-„Свобода". У вечері взяв участь редактор „Веселки" Володимир Барагура. Діти читали індивідуально й збірно казки, оповідання, вірші, розповіді й статейки з різних річників журналу. У слові до дітей ред. В. Барагура висловив Гуртку признання за наполегливу працю над читанням, поширюванням і підтримуванням у к раїнських періодичних і книжкових видань для дітей. Він познайомив дітей з важливішими українськими дитячими журналами та розказав про видавану УНС на терені ЗСА „Цвітку" та теперішню „Веселку". На закінчення ред. Барагура прочитав вірш Р. Завадовича, який поет спеціяльно написав на цей вечір ДГК на Бронксі „в альбом". Зі свого боку члени управи Відділу й ДГК висловили подяку УНС і редакції „Веселки" за їх зусилля дати дітям добрий журнал. Присутні віспівали „Многая Літа" УНС, видавництву й редакції „Веселки". З тієї нагоди ДГК склав на пресовий фонд „Веселки" суму 5 дол.

ДГК існує на Бронксі від 18-го лютого 1967 р. Першою його опікункою була п-ні І. Іванчишин, тепер веде його п-ні Л. Кіршак, яка й влаштувала вечір „Веселки". Ціль Гуртка — поширювати українські дитячі книжки й журнали, читати й обговорювати їх. Гурток має понад тридцять членів, свою самоуправу, власну бібліотеку, відбуває систематично сходини, улаштовує прилюдні виступи та зустрічі з дитячими письменниками (Л. Храплива, Л. Полтава, В. Барагура). З власних фондів Гурток склав пожертву на видавничий фонд О-ПДЛ і на пресовий фонд „Веселки".

Оснування Дитячих Гуртків Книголюбів у різних осередках українських скупчень причинилося б значно й спряло б поширенню й розбудові друкованого слова для українських дітей.

В. Барагура

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА СВОЇ ПЕРШІ ЦЬОГОРІЧНІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

Ірвінґтону (сума збірки $5,233.00) та Бриджпорту ($1,083.00) за найкраще переведення збірки й громади Вілимантику, Конн. ($1,005.00) та Лорейну, Огайо за найбільш загальну акцію збірки, яка на ділі огорнула всі місцеві українські родини, перетворивши національний даток на національний, загальний добровільний даток. Екзекутива однодушно схвалила ці відзначення. Названі громади одержуть почесні плякети признання. Крім того схвалено признання та подяку для всіх громад і платників датку, а передовсім для всіх збірщиків датку, за їх громадську жертвенність та відданість національним справам.

УККА плянує набуття свого дому

Від декілька років УККА виконує свою власну ухвалу, якою зобов'язався відкладати десять відсотків національного датку на окремий фонд набуття центрального, громадського дому в Ню Йорку. Зі звіту касира виходить, що в цьому фонді зібрано вже помітну суму $50.000.00. Щоб можливо швидко можна було набути відповідний дім та примістити в ньому канцелярію УККА та інші громадські установи, небаром розпічнеться загальна збірка на цей фонд, яку переводитимуть Відділи УККА та наші центральні установи, зокрема ці, які є зацікавлені у приміщенні в тому домі. Екзекутива УККА сподівається, що громадянство зрозуміє, що без відповідного приміщення УККА не зможе виконати своїх численних завдань, а зокрема не може вдержувати взаємин з місцевими й міжнародними чинниками, що в осідку Об'єднаних Націй є можливим і дуже потрібним.

Справоздання директора канцелярії УККА, мґра Івана Базарка

Член Екзекутиви та директор канцелярії УККА мґр Іван Базарко склав справоздання з касового замкнення минулого року та з діяльности канцелярії від часу грудневого засідання Екзекутиви. Особливе завдання підготови достойного відмічення золотих, 50-річних роковин Соборности України та успішне завершення збірки національного датку були головними ділянками праці канцелярії. Оба завдання виконано з повним успіхом. В цілім краю відбуваються з особливою врочистістю Свята Соборности при видатній участи американських і іншонаціональних чинників. В успіхи праці канцелярії слід врахувати відмічення 100-річчя матірного Т-ва „Просвіта" у Львові, про що було справоздання в пресі. В дальшому мґр Базарко поінформував про наспілe листування та важливіші проблеми УККА.

Наради Ради Директорів та праця Статутової Комісії

З-поміж численних ухвал Екзекутиви належить згадати ухвалу про скликання на день 28 лютого ц. р. чергового засідання Екзекутиви УККА, а в наступний день, в суботу 1 березня ц. р. нарад Ради Директорів. В програмі цієї наради є справа чергового Конґресу УККА, схвалення бюджету на поточний рік і ін. Рішено також скликати на початок лютого нараду Статутової Комісії для започаткування важливого завдання приготування проєкту змін статуту УККА на його Конґрес.

Пізно вночі закінчилися наради Екзекутиви, якими керував екзекутивний заст. президента УККА Йосиф Лисогір.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

СПОРТОВІ ВЕЧОРНИЦІ „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"

Нюарк, Н. Дж.— У „Спортових вечорницях", влаштованих УСТ „Чорноморська Січ", взяло участь майже 500 осіб, з того половина молоді. Гостям був представлений спортовий актив: ланки з відбиванки, футболу, шахів, настільного тенісу і плавання, разом із їх провідниками і тренерами. Під кінець вечорниць відбувся розграш картин відомих мистців, які подарували їх для „Чорноморської Січі": д-р Ярош з власної колекції передав картини Богдана Божемського, а Ярослава Гнатів, Ірена Федишин і Любомир Гуцалюк — подарували особисто. Спортові вечорниці мали великий успіх.

8-РІЧНА АВТОРКА ПЕРШОЇ ЗБІРКИ

Ґеттінґен, Зах. Німеччина. — Батьки малої Катерини Горбач — професор місцевого університету та український мовознавець і перекладач на німецьку Анна Горбач, виховали дочку в атмосфері української культури й мови настільки, що змалку вона навчилась читати й писати рідною мовою. Тепер у Мюнхені вийшла перша збірочка віршів 8-річної Катерини Горбач під наг. „Звідомлення". У ній надруковано 27 поезій. Перед тим ця наймолодша українська авторка у вільному світі друкувалась у „Сучасності" та в „Юнаку" і дістала літературні нагороди.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 8-го ЛЮТОГО 1969 р.

ЧИКАҐО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 220 Відд. о год. 7:00 веч. в Союзовому Домі. На зборах буде обговорений проєкт праці Відділу в цьому році та інші важні справи. Проситься вирівняти залеглі вкладки на зборах. — Управа.

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1969 р.

НЮАРК, Н. Дж. Збори 219 Відд. ім. М. Грушевського по Сл. Божій в церковній залі, 675 So. 19th St. На порядку: вибір предсідника Відділу. — Г. Дорошенко, місто-голова.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори 219 Відд. о год. 10:15 ранку в церковній залі, 675 South 19th St. Проситься вирівняти залеглі вкладки. На порядку: вибір нової Управи. — Mary T. Yurow.

ТОРОНТО, Канада. Річні збори 432 Відд. о год. 2-ій по пол. в домівці УНО на 297 Каледж вул. — В. Піньковський, секр.

GARY, Ind. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 100 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Пітман Сквер, 51-ша і Пенсилвенія вул. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової Управи на 1969 р. — Управа.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори 94 Відд. ім. М. Шашкевича о год. 2-ій по пол. в Укр. Демокр. Клюбі при 2376 Грилінґ. Буде звіт Контрольної Комісії. — М. Бориськевич, рек. секр.

Якщо ваше забезпечення кінчається, забезпечіться негайно наново. Не залишайтеся ні одного для без забезпечення. Нещастя приходить ненадійно. УНСоюз запевнить вам найкраще і найдешевше забезпечення.

Забезпечіться наново, якщо ваша грамота дозріла до виплати. Не оставайте ні одного дня без забезпечення. УНСоюз дасть вам модерне й дешеве забезпечення. Зверніться до нього.

1894 – 1969

У СІМДЕСЯТП'ЯТРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СТАНЬТЕ ЙОГО ЮВІЛЕЙНИМ ЧЛЕНОМ!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по	$3.00
за інч за кожного рода оголошення.	
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 6126. Більше смолоскипів!

— Я думаю, що ми зайшли вже так далеко, як воно є безпечно з одним тільки смолоскипом. Я піду нагору по більше смолоскипів і смоляних куль.

— Чекай тут, Іто, підемо знов, коли я вернуся.

— Тут більше вітряно в цій печері, ніж там! Тарзан вилвить, чому це так!